

сѡфъ: Защо̀ катѡ ѿхѡждаше веднѡшь съ на-
товѡренъ корѡблъ въ Яѡина, на край лѡмѣ-
натъ мѡ са потопѡ корѡблъ, и иъзгѡви сѡч-
кото си имѣнѡе. Бѡше тогѡва на 32. годи-
ны. Но онъ нѡкакъ са не ѡскорѡи за товѡ,
ѡми тѡтажѡ са предѡде на фѡлософско оучѣ-
нѡе, и до тѡлкова прокѡѡа, дѣто запѡчна
да оучѡи съ дерзновѣнѡе и съ голѣма слава на
нѣкое мѣсто въ Яѡина, коѣто са назѡвава-
ше Стоѡ, и ѿ товѡ са назѡваха оучени-
цытѣ мѡ Стоѡчески фѡлософи. Яѡинанитѣ
го имаха на голѣма пѡчестъ, и тѡлкова за
вѣренъ, дѣто мѡ предѡваха ключовытѣ ѿ
ѡбщѡто сокровѡще. Тѡлкова многѡ мѡ ра-
бѡташе слабата, дѣто царѣѡто на ѡновѡ
врѣма прихѡждаха ѿ далечъ за да го ви-
датъ, и да мѡ чѡатъ оучѣнѡетѡ. Оучаше
чи тѡкмѡ ѣднѡ добродѣтель ѣ добрѡ въ че-
ловѣцытѣ, и тѡкмѡ слодѣѡнѡетѡ ѣ слѡ, а
дрѡгитѣ свѣтѡвни рѡботѡи, каквѡто богѡт-
ство, да речѣмъ, слава, и дрѡги такива, не-
то лѡшавѡи, нѣто добри: и кѡкъ крайнѡто
благополѡчѡе на чѡловѣка ѣ да живѣѣ поч-
тѣннѡ и добродѣтельнѡ. Оумрѣ престарѣлъ